

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

10 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir

Judecători – Țurcan Anatolie și Cobzac Elena

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Lozovscaia Tatiana în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Scobioală Stanislav xxxxx, *născut
la xxxxxx, originar și domiciliat xxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.05.2017 – 07.07.2017;

Instanța de apel: 06.10.2017 – 13.02.2018 ;

Instanța de recurs: 30.07.2018 – 10.10.2018.

Asupra admisibilității recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 07 iulie 2017, Scobioală Stanislav a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.206 alin.(3) lit. b¹) Cod penal, cu aplicarea art.70 Cod penal, la 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar pentru minori, cu privarea de dreptul de a exercita activități ce vizează educarea, supravegherea sau transportarea minorilor, pe un termen de 5 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt*, a constatat că Scobioală Stanislav, acționând cu intenție directă și urmând scopul exploatarei sexuale comerciale, împreună cu alte persoane, în privința cărora urmărirea penală a fost încetată pe motiv că nu au atins vârsta la care pot fi trași la răspundere penală, în perioada lunilor decembrie 2016 - martie 2017, întru recrutarea beneficiarilor de

servicii sexuale contra plată, a plasat mai multe anunțuri publicitare pe site-ul www.999.md privind acordarea serviciilor de masaj erotic, iar ulterior urmărind scopul exploatării prin prostituție, profitând de situația de vulnerabilitate financiară și psihologică, a recrutat-o pe minora xxxxx, născută la xxxxx, pentru a practica prostituția pe teritoriul mun. Chișinău, convenind că îi va asigura legătura cu persoane, cărora le vor acorda servicii sexuale contra plată, a câte 1 000 lei de persoană pentru o oră. Ulterior, continuându-și acțiunile sale criminale, în perioada lunilor decembrie 2016 - martie 2017, a transportat-o în mod repetat pe minora xxxxx într-un număr nedeterminat de cazuri în mai multe apartamente din mun. Chișinău și a impus-o prin aplicarea violenței fizice și psihice, să întrețină relații sexuale cu diferite persoane pentru care primeau bani în sumă de 1 000 lei de la o persoană pentru o oră de prestare a serviciilor sexuale.

În drept, fapta constatată de primă instanță și reținută în sarcina inculpatului este calificată în baza art.206 alin.(3) lit. b¹) Cod penal, traficul de copii, adică recrutarea și transportarea unui copil în scopul exploatării sexuale comerciale în prostituție, însoțită de violența fizică și psihică, și profitând de situația de vulnerabilitate a copilului, săvârșite de mai multe persoane.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței a fost atacată cu apel de către avocatul Iachimov Cristina în numele inculpatului și de avocatul Lozovscaia Tatiana în numele inculpatului.

3.1. Avocatul Iachimov Cristina a solicitat casarea integrală a sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu dispunerea achitării lui Scobioală Stanislav de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.206 alin.(3) lit. b¹) Cod penal.

În motivarea apelului, apelantul a invocat că faptele inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate și că vinovăția acestuia nu este dovedită în cadrul cercetării judecătorești Astfel, declarațiile inculpatului Scobioală Stanislav, părții vătămate xxxxx, martorilor xxxxx, xxxxx și xxxxx, precum și alte probe puse la baza condamnării, n-au fost administrate, cercetate și apreciate corect.

Inculpatul Scobioală Stanislav nu a întreprins careva acțiuni de recrutare a părții vătămate xxxxx, ultima practicând prostituția în mod benevol și înainte de a-l cunoaște pe inculpat. Suplimentar, atât partea vătămată, cât și martorii audiați au indicat în mod cert că Scobioală Stanislav nu a aplicat careva violență fizică sau psihică asupra minorei xxxxx, inclusiv în scopul de a o impune să practice prostituția sau alte acțiuni cu caracter sexual. Instanța în mod eronat a statuat că aplicarea violenței fizice sau psihice se confirmă prin cererea inculpatului prin care acesta a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată. În ceea ce ține de transportarea părții vătămate la adresele unde urma să presteze servicii sexuale, inculpatul Scobioală Stanislav, doar a însoțit-o pe xxxxx, fără a se implica în activitatea

acesteia. Dependența emoțională a părții vătămate față de inculpatul Scobioală Stanislav nu indică asupra faptului că inculpatul a profitat de partea vătămată. Or, însăși partea vătămată s-a oferit de a presta servicii sexuale, pentru a-l ajuta pe inculpat să întoarcă niște datorii. Totodată, nu este clar în baza căror criterii a fost stabilită starea de vulnerabilitate a părții vătămate, or, la materialele cauzei se atestă lipsa unei anchete sociale de evaluare a stării de vulnerabilitate a părții vătămate minore, xxxxx.

Avocatul a considerat că la stabilirea pedepsei pentru infracțiunea pretins comisă, instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.61, 75 Cod penal. Având în vedere scopul pedepsei penale și reieșind din circumstanțele cauzei, inclusiv faptul că infracțiunea prevăzută de art.206 alin.(3) lit. b¹) Cod penal, face parte din categoria celor excepțional de grave, pentru care legea penală prevede pedeapsă cu închisoare de la 15 până la 20 ani, aceasta nu corespunde circumstanțelor pricinii și personalității inculpatului.

3.2. Avocatul Lozovscaia Tatiana, în apelul declarat în numele inculpatului, a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care inculpatul Scobioală Stanislav să fie achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.206 alin.(3) lit. b¹) Cod penal, însă din context se relevă faptul că, contrar prevederilor art.405 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, conținutul apelului apărătorului nu cuprinde motivele solicitării înaintate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2018, au fost admise apelurile declarate, casată sentința parțial, în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit căreia lui Scobioală Stanislav, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.206 alin.(3) lit. b¹) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.art.70 alin.(3) și 79 alin.(1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 9 ani, cu executare în penitenciar de tip închis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere și de a desfășura activități ce vizează educare, supravegherea sau transportarea minorilor pe un termen de 4 ani.

În rest, celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

5. În partea descriptivă a deciziei adoptate, instanța de apel a motivat că în ce privește evaluarea activității primei instanțe cu privire la aprecierea probelor administrate în cauză, nu există temeii pentru a da o nouă apreciere acestora și anume: declarațiilor inculpatului Scobioală Stanislav, părții vătămate xxxxx, martorilor xxxxx, xxxxx și xxxxx, precum și celorlalte probe puse la baza condamnării.

Instanța de apel este solidară cu concluziile cuprinse în sentință cu privire la aprecierea probelor prezentate de părțile procesului penal, dat fiind că sunt motivate

temeinic și legal, sub aspectul, că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate este dovedită prin probatoriului administrat în cauză.

Față de lucrul judecat de primă instanță, se constată motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate fiind în corespundere cu exigențele art.6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (Hotărârea CEDO Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei).

În context, este justă concluzia primei instanțe privind calificarea infracțiunii, astfel încât este corectă determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpatul Scobioală Stanislav și semnele componentei de infracțiune prevăzute la art.206 alin.(3) lit. b¹) Cod penal: traficul de copii, adică recrutarea și transportarea unui copil în scopul exploatarei sexuale comerciale în prostituție, însoțită de violență fizică și psihică, și profitând de situația de vulnerabilitate a copilului, săvârșite de mai multe persoane.

Motivele invocate în susținerea apelurilor reprezintă opinia subiectivă a părții apărării, iar versiunea inculpatului nu are acoperire probatorie și se combate complet prin împrejurările stabilite și probele administrate în cauză.

Nerecunoașterea vinovăției nu echivalează cu achitarea inculpatului, de vreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate și apreciate în modul cuvenit, demonstrează cu certitudine participarea acestuia la săvârșirea infracțiunii imputate.

Probatoriul administrat, relevat în cuprinsul sentinței, verificat în ședința instanței de apel, dovedește cu certitudine vinovăția inculpatului Scobioală Stanislav în săvârșirea infracțiunii constatate.

Cu privire la motivele invocate, ce vizează pedeapsa aplicată inculpatului Scobioală Stanislav, sub aspectul că este prea aspră, se apreciază ca fiind parțial fondate, din considerente că, la soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsa penală aplicată inculpatului Scobioală Stanislav, prima instanță n-a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.7, 61, 70, 75 și 79 Cod penal, astfel, pedeapsa este individualizată contrar prevederilor legale.

Analizând conținutul sentinței, se observă că prima instanță, la stabilirea pedepsei inculpatului Scobioală Stanislav, n-a soluționat corect chestiunea privind aplicarea prevederilor art.79 alin.(3) Cod penal, sub aspectul că n-a reținut o circumstanță excepțională importantă și evidentă, ce se întrevede în speță.

Din lucrările dosarului, rezultă că inculpatul Scobioală Stanislav la timpul comiterii infracțiunii era minor, iar prezența minoratului, prin prisma prevederilor art.79 alin.(1) Cod penal, reprezintă o circumstanță excepțională, care trebuie luată în considerație în mod obligatoriu, la aplicarea pedepsei penale.

În consecință, s-a constatat că prima instanță a aplicat inculpatului o măsură de pedeapsă nu în limita legii penale, motiv pentru care sânt temeiuri pentru a interveni în partea respectivă a sentinței atacate, în sensul aplicării prevederilor art.79 alin.(1) Cod penal.

Soluționând chestiunea cu privire la pedeapsa penală, instanța de apel a luat în considerație persoana inculpatului Scobioală Stanislav, că a săvârșit infracțiunea fiind minor - ca circumstanță excepțională, precum și situația familială grea a inculpatului minor.

Pe această linie de considerente, respectând prevederile art.art.7, 61,70, 75 și 79 Cod penal, s-a considerat oportună și rezonabilă aplicarea pedepsei prevăzute de lege - închisoare, sub limita minimă prevăzută de legea penală, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere și de a desfășura activități ce vizează educarea, supravegherea sau transportarea minorilor.

În afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelanți, examinând aspectele de fapt și de drept ale cauzei, conform cerințelor din art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța a apreciat că nu există temeiuri de a interveni în sentință.

Totodată, instanța de apel a menționat că inculpatul nu cade sub incidența Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, existând restricția prevăzută la art.10 alin.(1) lit. d) - nu se aplică amnistia persoanei inculpate pentru infracțiunea prevăzută de art.206 Cod penal.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței, la 17 aprilie 2018 avocatul Lozovscaia Tatiana în numele inculpatului a contestat-o cu recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

În motivarea recursului, recurentul indică că instanța de apel a dat o apreciere incorectă probele administrate la cauza penală ajungând la o concluzie greșită că vinovăția inculpatului Scobioală Stanislav în comiterea infracțiunii a fost demonstrată.

Așadar, recurenta menționează că instanța de apel eronat a reținut că acțiunile infracționale a lui Scobioală Stanislav au fost însoțite de violență fizică și psihică asupra părții vătămate, or, partea vătămată în ședința de judecată în cadrul Curții de Apel a declarat că Scobioală Stanislav nu a aplicat forța fizică sau psihică față de ea.

Recurentul consideră că atât prima instanță, cât și instanța de apel nu au elucidat toate probele prezentate în instanța de judecată, nu au dat o apreciere corectă declarațiilor părții vătămate, care a comunicat că față de inculpat nu are nicio pretenție, acesta nu a aplicat forța fizică, psihică față de ea.

În consecință, recurentul punctează că reieșind din circumstanțele de fapt ale cauzei, se constată că în raport cu conținutul dispozițiilor legale menționate în art.220 Cod penal și în art.206 Cod penal, infracțiunea de trafic de copii se poate realiza numai prin acte de constrângere ori similare acestora. În cazul în care o persoană, fără a recurge la mijloace de constrângere, îndeamnă sau înlesnește practicarea prostituției, acesta săvârșește infracțiunea prevăzută la art.220 Cod penal.

Prin urmare, recurentul conchide că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii incriminate, prevăzute de art.206 alin.(3) lit. b) Cod penal.

În drept, recurentul își întemeiază recursul pe prevederile art.427 alin.(1) pct. 12 Cod de procedură penală, care prevede că *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*.

7. Procurorul a depus referință asupra recursului declarat, prin care menționează că recursul în cauză este neîntemeiat, argumentele invocate nu și-au găsit confirmare în conținutul deciziei contestate, respectiv urmează să se decidă asupra inadmisibilității acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, în vederea acestei statuări expunând următoarele considerente.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, avându-se în vedere că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de prima instanță și instanța de apel, la judecarea cauzei.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Analizând motivele indicate în textul recursului, Colegiul penal sesizează că, de fapt, recurentul contestă modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele inferioare, considerând că acestea sunt insuficiente și nu dovedesc cu certitudine că faptele incriminate în actul de învinuire au fost comise de acesta, deși în recurs a invocat temeiul de drept prevăzut la art.427 alin.(1) pct.12 Cod de procedură penală, care prevede că *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*.

La acest capitol, instanța de recurs subliniază că procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care a fost deja statuată de către instanțele ierarhic inferioare, de competența cărora este stabilirea stării de fapt. Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de

fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă. Această concluzie se desprinde din prevederile art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, care prin temeiurile enumerate în pct.1)-16) ale acestui articol, oferă dreptul de casare numai dacă se constată o eroare de drept. Aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar constitui temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Pe lângă cele expuse, Colegiul penal constată că aceste motive au fost obiectul judecării în instanța de apel, iar materialul probator al cauzei penale dovedește legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la pronunțarea hotărârii de condamnare a inculpatului.

Ce ține de critica recurentului prin care se susține că instanța de apel nu a apreciat corect declarațiile părții vătămate xxxxx, care a comunicat instanțelor că inculpatul nu a aplicat forța fizică și psihică față de el, și nici nu are pretenții față de el, Colegiul penal o reține ca fiind nefondată, or, din materialele cauzei rezultă că atât declarațiile părții vătămate, cât și a martorilor xxxxx, xxxxx și xxxxx au fost apreciate de către instanțele de fond cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală.

Totodată, Colegiul penal reține ca fiind întemeiate aprecierile instanței de apel, precum că nu a constatat vreun temei pentru a da o nouă apreciere probelor cercetate de către prima instanță, iar prima instanță corect a indicat în conținutul sentinței că *„partea vătămată în mod clar a comunicat că după ce a făcut cunoștință cu inculpatul, iar a început a practica prostituția pentru a-l ajuta să-și achite datoriile. Însuși inculpatul a declarat că a acceptat ca xxxxx să practice prestarea serviciilor sexuale contra plată pentru a-l ajuta să-și achite datoriile și că a plasat anunțuri pe site-ul 999.md în vederea identificării clienților, dar fără succes.”*

În contextul celor expuse, Colegiul penal reține că instanțele de fond corect au analizat și apreciat probele administrate la materialele dosarului, ajungând la o concluzie corectă că vinovăția inculpatului Scobioală Stanislav a fost demonstrată pe deplin în comiterea infracțiunii prevăzute la art.206 alin.(3) lit. b) Cod penal, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de prima instanță și cea de apel în privința inculpatului.

Argumentele referitoare la încadrarea juridică a acțiunilor comise de inculpatul Scobioală Stanislav au fost detaliat supuse analizei în decizia instanței de apel la pct.11.3-11.5 (f.d.240-246). În recursul ordinar declarat nu sânt aduse argumente noi, care să combată concluziile instanței de apel ce țin de calificarea acțiunilor infracționale, faptul că aceste acțiuni, spre deosebire de cele prevăzute la art.220 Cod penal, au avut ca scop *exploatarea sexuală comercială în prostituție a minorei*. Aceste concluzii sânt preluate de către instanța de recurs, nefiind identificată prezența vreunei erori judiciare, care ar putea servi drept temei de casare a deciziei recurate.

Prin urmare, Colegiul penal consideră ca fiind neîntemeiate criticile formulate în recursul ordinar declarat și decide asupra inadmisibilității acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către avocatul Lozovscaia Tatiana în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Scobioală Stanislav Ghenadie**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 09 noiembrie 2018.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena